

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 512/05
18.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Милене Инић-Дрецуна, Горана Чавлине, Бате Цветковића и Миодрага Вићентијевића, чланова већа и саветника Небојше Павловића, записничара, у кривичном предмету оптуженог АА, због два кривична дела разбојништва из чл. 168. ст. 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду К. бр. 932/04 од 12. 10. 2004. године, у седници већа одржаној дана 18. 4. 2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА и пресуда Окружног суда у Београду К. бр. 932/04 од 12. 10. 2004. године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду К. бр. 932/04 од 12. 10. 2004. године, оптужени АА оглашен је кривим због два кривична дела разбојништва из чл. 168. ст. 1. КЗ РС, за која су му утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 1 године и 4 месеца и за та дела осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 22. 4. до 12. 10. 2004. године. Сем тога, том пресудом је још одлучено да се оптужени АА ослобађа обавезе да накнади трошкове кривичног поступак и да се оштећена ББ упути да у парници остварује имовинско правни захтев.

Против означене пресуде Окружног суда у Београду, жалбу је изјавио бранилац оптуженог АА, адвокат АБ, због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд уважањем жалбе преиначи првостепену пресуду тако што ће оптуженог за извршена кривична дела осудити на блажу јединствену казну затвора.

Републички јавни тужилац Србије је у поднеску Ктж. 645/05 од 5. 4. 2005. године, предложио Врховном суду да одбије као неосновану жалбу браниоца оптуженог АА и потврди првостепену пресуду.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је истицао и у смислу чл. 380. ЗКП, па је по оцени навода и предлога у изјављеној жалби и предлога Републичког јавног тужиоца из цитираног поднеска, нашао:

У првостепеном поступку нису учињене, нити првостепена пресуда садржи оне битне повреде одредаба кривичног поступка, а ни повреде кривичног закона на које Врховни суд, као другостепени, у смислу чл. 380. ЗКП, пази по службеној дужности.

По оцени овога суда неосновани су жалбени наводи браниоца оптуженог АА, којим оспорава првостепену пресуду због одлуке о казни.

Првостепени суд је правилно утврдио све околности који су од значаја за изрицање казне, исте навео у својој пресуди и у образложењу пресуде дао разлоге којима се руководио када је оптуженом АА за извршена два кривична дела разбојништва из чл. 168. ст. 1. КЗ РС утврдио појединачне казне затвора у трајању од по 1 годину и 4 месеца и када га је за та извршена кривична дела осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју ће се урачунати и време проведено у притвору, које разлоге у свему прихвата и Врховни суд, јер налази да су тако утврђене појединачне казна затвора, сразмерне друштвеној опасности извршених кривичних дела и степену кривичне одговорности оптуженог АА који је и раније осуђиван, и да је изречена јединствена казна затвора у конкретном случају нужна да би се у оквиру опште сврхе изрицања кривичног санкција из чл. 5. ст. 2. ОКЗ постигла сврха кажњавања из чл. 33. истог Закона, па су стога супротни наводи у жалби браниоца оптуженог АА, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, а на основу чл. 388. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Небојша Павловић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

сд